

Kedves Támogatóm!

Változások történtek az életemben, 2018 augusztusában a nyári biatlon romániai országos bajnokságon, ahol vegyesváltóban és sprinten 1. helyezést értem el, az üldöző próbán pedig 3. helyezést, mégsem én mehettem el a világbajnokságra. 2018 nyarán döntésre jutottunk Édesanyámmal és a két húgommal, mivel a tanulmányaimat Budapesten szeretném folytatni tovább, hogy átigazolok és Magyarországnak fogok versenyezni. Sajnos a Román Federáció nem működik annyira zökkenőmentesen együtt a Magyar Sí Szövetséggel, így csak sífutó versenyeken tudtam részt venni a 2018/2019-es szezonban.

2018 decemberében egy olaszországi FIS (Nemzetközi Sí Szövetség által finanszírozott) edzőtáborban vettem részt, ahol a világ minden tájáról érkeztek sportolók, Dél-Afrikából, Örményországból, Brazíliából, Libanonból, Argentínából, Litvániából, Izlandról, Makedóniából, Dániából, és még sok-sok országból. Ez az edzőtábor leginkább arra volt specializálva, hogy minden sportoló a leghelyesebben tudja elsajátítani a sífutás technikáját, melyben 4 képzett volt és aktív sportoló/edző volt a segítségünkre. Emellett persze volt elég időnk és lehetőségünk ismerkedni, tapasztalatcserékre a más országokból érkezettekkel. Mivel a gitárom nélkül szinte sehova sem megyek, ebbe az edzőtáborba is elvittem, és egy egész este „mini gitár koncertet” adtam, melybe aztán szinte mindenki belekapcsolódott, ismert dalokat énekelve és gitárral kísérve, nagyon családias hangulat és társaság alakult ki, nagyon hiányzik az az ott töltött idő.

2018-ban a két ünnep között Szlovákiában, Orsibleben vettem részt egy szlovák bajnokságon, ahol bár nem voltak a legmegfelelőbb körülmények, de a középmezőnyben sikerült helytállnom.

2019 január elején részt vettem egy FIS versenyen Csehországban, Nové Město na Moravě helységben. Ezen a versenyen 2-3 évvel idősebbekkel versenyeztem, de így is tisztességesen helytálltam, 24. lettem az 5 km-es szabad stílusú próbán.

Ugyancsak 2019-ben Libanonban, Cedars Of God-on vettem részt egy FIS versenyen és egy SES CUP-on. A hely az egyszerűen lenyűgöző volt, nagyon hasonlított egy téli havas sivataghoz. Mivel több mint 2000 méter magasan voltunk a tengerszinthez képest, az akklimatizálódás nem ment csak úgy egyik napról a másikra (az első versenynap éreztem is az utóhatását). Itt, ezeken a versenyeken összesen 8 érmet szereztem: 2 arany-, 5 ezüst- és 1 bronzérmet.

Egy hét múlva Finnországba repültem egy Junior Sífutó Világbajnokságra, ahol a 800 méteres klasszikus stílusú sprint és az 5 km-es szabad stílusú próbákon indultam. Azt hozzá kell tennem, hogy amíg Libanonba verőfényes napsütésben versenyeztünk (és még az arcunk is leégett), addig Finnországban -18 °C-ban versenyeztünk.

Február 9-16. között rendezték meg az Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztivált (EYOF) Bosznia-Hercegovinában. Én erre a versenyre már 3 éve készültem, igaz, hogy szívem szerint biatlonban szerettem volna versenyezni, de nem bántam meg, hogy sífutóként vehettem részt. Örültem, hogy egy ilyen nagyszabású versenyen képviselhettem Magyarországot, és már az is óriási megtiszteltetés volt számomra, hogy az elutazás előtt esküt tett minden magyarországi sportoló, aki részt vett az EYOF-on, pontosan, mint az Ötkarikás játékok előtt, persze ez nem volt olyan nagy esemény, de megközelítette. Rengeteg barátot szereztem az EYOF-on (a FIS tábornak köszönhetően) és tapasztalatot is, persze. A hivatalos edzés napján olyan gyönyörű napsütéses

nap volt, hogy senki nem gondolta volna, hogy másnap szakadó esőben fogunk versenyezni. Márpedig így történt. A 7,5 km-es klasszikus stílusú távot a lányok szakadó esőben tették meg, míg a fiúk meg sűrű havazásban. Ilyenkor a legnehezebb feladatuk nem csak a versenyzőknek van, hogy tartsák melegen az izmaikat, hanem a waxosoknak (akik egy speciális, az időnek megfelelő wax réteget tesznek fel a sílécekre, ezáltal is gyorsabbak tudnak lenni), akik a friss hóra nem mindig tudják eltalálni a megfelelő kombinációt. A klasszikus stílusú sífutásban a legfontosabb a fogó wax, mivel lépésszerű mozgást kell végezni, és a sílécen levő wax ezáltal megakad a havon, így az ellenkező lábbal el tudunk rugaszkodni és csúszni.

Az EYOF-ról hazaérkezve én már másnap indultam tovább Ausztriába, pontosabban Seefeld városába, ahol az Északi Összetett, a Műugró és a Sífutó Felnőtt Világbajnokságot rendezték meg. Hogy ezen a vb-n részt tudtam venni, a libanoni versenyeknek köszönhetem, mivel ezeken a versenyeken nagyon jó FIS pontot értem el, így tudtam magam kvalifikáltatni. Pont amennyire vártam ezt a versenyt, számomra pont annyira volt „rossz döntés”. Az 5 km-es kvalifikációs klasszikus próbán indultam, tökéletes idő volt a versenyzéshez, az Eurosport közvetítette élőben, a cél a 10-be jutás volt. Cél előtt 150 méterrel egy nagyon kritikus lejtős kanyarban az előttem lévő litván lány elesett. Pont ki tudtam kerülni, de mivel annyira elvesztettem abban a nehéz kásás hóban az uralmamot a léceim fölött, az egyik sílécem beleakadt a pálya szélén futó reklámkerítésbe, én pedig elestem és nem tudtam tovább folytatni a versenyt, rögtön kórházba szállítottak. Kicsavarodott a bokám, kitörött egy csontdarab az egyik bokacsontomból, megnyúltak az ínszalagok a bokámban. Azon a hétvégén, amikor volt Seefeldben a világbajnokság, Romániában, Cheile Gradisteien rendezték a Winter Triathlon Európa-Bajnokságot, amelyen eredetileg úgy volt, hogy részt tudok venni és még dobogó esélyes is voltam, de a sérülésem miatt csak nézőként és szurkolóként voltam ott, bíztattam Édesanyámat, aki viszont 2. helyezést ért el.

A sérülésem óta a bokámat pihentetem, már amennyire lehetőségem van rá, 7 hétig mankóval jártam-keltem és persze a bokaszorítót és a bokasínt még nem hanyagolhatom.

Időközben, 2019. május 13-án dr. Tállay András a budapesti Országos Sport Egészségügyi Intézetben végezte el az artroszkópos operációt, mely abból állt, hogy a bal bokámban az ugrócsontról levált porc darabot távolította el véglegesen. Ez a porc mihamarabb vissza fog fejlődni, és nemsokára foghatok is neki a nyári felkészülésnek, amit már türelmetlenül várok.

Mivel most 12. osztályos vagyok a csíkszeredai Nagy István Művészeti Középiskolában, teljes gőzerővel készülök az érettségire, amiben szinte biztos vagyok, hogy sikerülni fog.

Ahogy már fent is említettem, a tanulmányaimat tovább szeretném folytatni Budapesten. Az ELTE gyógypedagógiai karára jelentkeztem, ahol majd szeretnék a zeneterápia irányába szakosodni. Persze, szeretnék a zenével is foglalkozni komolyabban, de most egyelőre a következő Olimpiára, Pekingbe szeretném kvalifikáltatni magam.

Nagy örömmre szolgálna, ha megismerném valamilyen formában Önt.

